

Михаил Жданов

ВЛАДИМИР ЛЕНИН

ПОРТРЕТ НА ВОЖДА

„Не четете само историята, четете биографии, защото те са това, което е животът, но без теорията“.

Бенджамин Дизраели,
писател

Издателство
ПАРИТЕТ

Владимир Ленин **Портрет на вожда**

Автор Михаил Жданов

Превод Лиляна Мандаджиева

Издателство „Паритет“, София
216 стр.

Книгата разказва за родителите, детството, политическата дейност, а също и за малко известни факти от биографията на Ленин.

Владимир Илич Улянов, по-известен с псевдонима си Ленин, е революционер и идеен вдъхновител на Октомврийската революция. В Съветския съюз той става обект на култ и преклонение. Смятан за гигант на мисълта, пророк и гений. Към днешна дата Ленин предизвиква противоречиви чувства. Някои все така го смятат за най-големия теоретик, който е променил световната история, други виждат в него човека, разрушил основите на страната, което има пагубни последици и става причина огромен брой жертви. Ленин надживя държавата си и продължава да живее в нея като захвърлен монумент във всеки град и почти във всяко село.

За поръчки на книги от сайта
www.paritetbf.com – 20% отстъпка.

Всички права са защитени. Никаква част от тази книга не може да бъде възпроизведена, в каквато и да е форма, без писменото разрешение на притежателя на авторските права.

ISBN 978-619-153-594-1

Съдържание

Забравеният вожд	7
Родословие	13
Детството на Володя	30
Начало на революционна дейност	38
Двете революции	48
Октомврийската революция (март-октомври 1917)	60
Парите за революцията	71
Червеният терор	81
Ленин срещу религията	96
Ленин и гражданската война	106
Жените в живота на Ленин	112
Покушението срещу вожда на революцията	133
Унищожаването на царското семейство	149
Болест и смърт на вожда на световния пролетариат	157
Мавзолеят – последното пристанище на вожда	184
Портрет на вожда	194
Основни дати в живота на В. И. Улянов – Ленин	206

„...Ленин е типичен руски човек. В неговото изразително лице има нещо руско-монголско. В характера му са налице типичните руски черти и това не са черти на интелигенцията, а на руския народ: простота, цялостност, известна грубост, неприязън към преувеличенията и риториката, практична мисъл, склонност към нихилизъм на морална основа. Ленин е направен от един къс, той е монолитен. Ролята на Ленин представлява забележителна демонстрация на личността в историческите събития. Ленин успява да стане вожд на революцията и да реализира отдавна разработения си план, точно защото не е типичния руски интелигент. В него чертите на руския интелигент се съчетават с чертите на руските хора, които създават и строят руската държава... Ленин е революционер-максималист и държавен човек. Той обединява в себе си крайния максимализъм на революционната идея, тоталитарния революционен мироглед с гъвкавостта и опортюнизма в средствата за борба, в практическата политика. Само

такива хора успяват и побеждават. Той съчетава в себе си простотата, прямотата и nihilистичния аскетизъм с хитрост, близка до коварство. Революционността на Ленин има морален източник, той не понася несправедливостта, потисничеството, експлоатацията. В Ленин няма нищо от революционната бохема, която той не може да понася.“

Николай Бердяев, руски философ¹

---

¹ Николай Александрович Бердяев (1874–1948) – религиозен и политически философ, преминал пътя от марксизма до религиозния екзистенциализъм и запознал Европа с православието и руската философия. През 1942–1948 год. е номиниран седем пъти за Нобеловата награда за литература.

*„Докато има класово господство,
винаги ще има войни.“*

В. И. Ленин

Забравеният вожд

„...Аз уважавам Ленин като човек, който с пълна саможертва на личността си е използвал цялата си сила за осъществяването на социална справедливост... хората като него са пазителите и обновителите на човешката съвест.“

А. Айнщайн

Ленин бил неистово отдаден революционер. Той подчинил живота си само на революцията, историческата ценност на която през ХХI век е съмнителна. Вековете на историята пазят дребни битови детайли, притъпяват болката на противопоставянето и борбата, но легендите и митовете притежават способността да живеят много дълго. Едно е ясно – великият размирник Ленин е влязъл завинаги в историята на човешката цивилизация.

Владимир Илич Ленин се е превърнал в нещо като чудо, в московска забележителност. Хората пристигат в Москва, отиват на Червения площад, влизат в Мавзолея. Къде на друго място по света ще видиш безплат-

но такава мумия? След смъртта си Ленин се е превърнал в политически символ, търговска марка, която ловко използвали неговите наследници по партийна линия, повечето от които не били чели Ленин и не го разбирали.

Той не бил идеален във всяко отношение. Неговата борба с религията посредством изземването на църковните ценности по насилствен път не може да се нарече целесъобразна, както и разоряването на селяните с непосилни данъци и отнемането на продоволствия в полза на градското население. Но независимо от грешките и грубото рушене на стария строй, той рязко променил живота на безправното население на Русия. Ликвидирал напълно неграмотността, дал възможност на всеки жител на Русия да получи не само средно, но и висше образование, да получи правото на безплатно лечение в медицинските учреждения, успял да вдигне нивото на общата култура на населението. И всичко това за пет години във властта (от 1917 до 1922 год.), в условията на един от най-сложните и трудни периоди в живота на Русия: почти повсеместна разруха, глад, епидемии и войни. Той успял да мобилизира

народа за борба с бедствията и да създаде напълно нова държава.

През краткия период, през който Ленин бил начело на властта, в страната имало повече трагични моменти, отколкото щастливи: революцията, Гражданската война, гладът, епидемиите, чуждата интервенция, бунтовете. Независимо от това, че след войната с Германия, и след Октомврийската революция, Русия „била в руини“, той подготвял план за електрификацията на цялата страна. Мечтата на Ленин се осъществила, макар и не докато бил жив.

Да, Владимир Илич бил фанатик на властта. Заради властта той бил готов на всичко – да даде половината Русия. Той оседлал идеята за строителството на комунизма и щастливото общество. Искате ли да бъдете щастливи? Значи трябва да сте готови за жертви. Така в Гражданската война загинали милиони. Ленин въвел заложничеството: децата били вземани от родителите като заложници, може ли един нормален ум да измисли нещо подобно?

И все пак Ленин си оставал човек на XIX век. Той с лекота говорел за необходимостта да се разстрелват онези, които смятал за

врагове на съветската власт, обаче не смятал споровете и политическите разногласия като повод за вражда и репресии. Ленин лесно сменял гнева си с милост, ако неговият доскорошен опонент се превръщал в политически съюзник. Хората, които мъмрел, ставали негови най-близки съратници, помощници и лични приятели.

В политиката Ленин бил абсолютно аморален. Смятал, че има право да нарушава всякакви норми на морала и нравствеността в името на великата цел. И това е неговото престъпление спрямо Русия. Ленин създал система, потискаща свободата на човека, в нейната основа е насилствената ликвидация на експлоататорските класи, старите порядки, вековните обичаи. Като глава на правителството, Ленин на практика всеки ден давал съвети как да се осъществява това. В един от основните му трудове от революционния период (напечатан обаче по-късно) „Как да се организира съревнование?“, направо се казва, че комуните, първичните организации в града и селото, трябва да се посветят на *„една обща единна цел: изчистването на руската земя от всякакви вредни насекоми, от бълхи-мошеници, от дървеници-богаташи*

*и прочее, и прочее. Някъде ще вкарат в затвора десетина богаташи, дузина мошеници, половин дузина работници, които кръшкат от работа... На друго място – ще ги сложат да чистят клозети. На трето – ще им връчат след излизане от карцера жълти билети, за да може целият народ да ги надзирава като **вредни** хора, докато не се поправят. На четвърто – ще разстрелят на място един от десет души безделници. На пето...”*

Документите на съветската история се четат от много тесен кръг хора. Учебниците, популярната литература и средствата за масова информация са изпълнени с исторически митове. Митовете живеят дълго, но това не ги прави по-правдиви. „Ако болшевиките не бяха взели властта през октомври-ноември, – пише Лев Троцки, – те по всяка вероятност нямаше да я вземат изобщо“. Ако по онова време в Петроград ги е нямало Ленин и Троцки, изобщо нямало да има Октомврийска революция. Историята на Русия щяла да тръгне по друг път. Но на власт дошъл Иосиф Сталин, който създаде в страната тоталитарна система, и това коствало на Русия милиони жертви.

Писателят Михаил Пришвин записва в дневника си на 4 юли 1930 год.: „Може да се

мисли, че личната диктатура трябва неизбежно да завърши революцията, защото от множеството партии у нас след падането на царизма в края на краищата се наложи само една и унищожи всички други – точно така и вътре в партията става подбор на личности, който изключва един, втори, докато не остане само една личност. Сега това е Сталин, един човек наистина от стомана... Ето това е човек, в който няма и горчичено зрънце литературно-хуманитарно влияние: див човек от Кавказ в цялата си голота. Мистиката погуби цар Николай II, словесността погуби Керенски, литературността – Троцки. А този е гол, пряк, честен, напълно прост, като полицейски пристав грузинец по царско време...“ Но Сталин и неговата роля в историята на Русия е друга история, която ние също ще разкажем.²

---

² Издателство „Паритет“ има издадени книги за Сталин. Търсете ги в сайта www.paritetbg.com.

Родословие

Ленин е революционер до мозъка на костите си точно затова, защото цял живот изповядвал и защитавал цялостния, тоталитарен мироглед.

Николай Бердяев, руски философ

В генеалогията на Владимир Илич Ленин се проследяват пет клона: калмишки, чувашки, еврейски, немски и шведски. Първите два са по бащина линия, останалите три – по майчина.

Първият известен прадядо на Ленин по бащина линия бил Андрей Улянин, крепостен селянин от село Еропкино в Нижегородска губерния. Векове наред тази територия принадлежала на чувашите и калмиците и била заселена изключително с тюркоезични племена.

Прадядото на Владимир Улянов по майчина линия – Мойша Ицкович Бланк – е роден през 1763 год.. През 1793 год. той се оженил за 29-годишната девойка Марям Фроимович. Той четял както на еврейски, така и на руски,

имал собствена къща, фамилията обработвала под аренда край Рогачево около 3 хектара земя, която засявали с цикория. Бланк търгувал също със спиртни напитки и други стоки. Има сведения, че се е занимавал с мошеничество, за което срещу него било заведено наказателно дело.

През септември 1846 год. Мойша Бланк написал писмо до император Николай I, в което предлагал с цел асимилация на евреите да им се забрани да носят национални дрехи и най-важното, да бъдат задължени да се молят в синагогите за руския император и императорската фамилия.

През октомври същата година писмото било доложено на Николай I и той напълно се съгласил с предложенията на „покръстения евреин Бланк“. През 1850 год. забранили носенето на национални дрехи, а през 1854-та въвели съответен текст за молитва.

През 1794 год. на Мойша Бланк му се родил син Аба (Абел), а през 1799-та – син Срул (Израел). През 1820 год. децата на Мойша приели православната вяра и изцяло променили имената си: Абел станал Дмитрий Дмитриевич, а Израел, бъдещият дядо на Ленин, – Александър Дмитриевич.

Дядото на Ленин *Александър Бланк* работил в различни градове на Русия. В историята на руската медицина той влязъл като един от пионерите на балнеологията – лечението с минерални води. След като се пенсионирал в края на 1847 год. на длъжността доктор в Златоустовската оръжейна фабрика, Александър Бланк заминал за Казанска губерния, където през 1848 год. купил имението Кокушкино с 462 десетини (503,6 ха) земя, водна мелница и 39 крепостни селяни.

Александър Бланк бил женен за Анна Ивановна от богатото семейство Гросшопф (немския клон в родословното дърво на Ленин). Гросшопф произхождали от северна Германия (Любек, Макленбург, Холщайн), били богати и знатни. Някои представители от този клон се смятали за видни хора не само в Германия, но и в немската колония в Петербург.